

Отъ ржце на момъка малъкъ,
 Па му рече: — Синко, за отплата
 На ти тая свирчица чудата,
 Да те пази отъ всѣка неволя —
 А когато засвиришъ по воля,
 Нищо живо да не се утрае,
 Да се вдигне, да се разиграе! —
 Щастие нека тя да ти докара —
 Зетъ да станешъ славенъ ти на царя!

Момченцето съсъ радостъ голѣма
 Отъ стареца свирката поема,
 Цѣлува му ржка до три пжти,
 За града го въ посока опжти,
 Па стадото кротичко потири,
 Съсъ новата свирчица засвири. . .
 И о чудо, невидено чудо!
 Разигра се стадо като лудо,
 Заскачаха кози и овчици,
 Заскачаха мравки и мушици,
 Не страя се сивото магаре,
 Ржченица искусна удари —
 Заиграха птиченца чевърсти,
 Заиграха пеперуди пѣстри —
 До кждето свирня се занесе